

гражд. съдопроизводство за исковете за възнаграждение за вреди и загуби, причинени отъ дѣйствията на дължностните лица.

Чл. 475. Съдътъ не спира постановяванието на присъдата въ случай, че се покаже необходимо да се събергатъ допълнителни свѣдения, или да се направи подробна смѣтка за размѣра на възнаграждението, което иска една отъ страните, но отлага разрешението само на тозъ въпросъ, като възлага исполнението му на единого отъ членовете си, въ присъствието на страните.

Чл. 476. Прѣсъдателъ или по негово поручение, единъ отъ членовете на съдътъ излага писмено сѫщността на присъдата въ резолюция, която се подписва отъ всичките членове на съдътъ, които сѫ вземали участие въ разглеждането и решаването на дѣлото.

Чл. 477. Писмено изложение на особенните мнѣния, заявени при постановяванието на резолюцията, се допуска само докога още не е подписана присъдата.

Чл. 478. Въ резолюцията на съдътъ се означаватъ:

1) годината, мѣсяцътъ и денътъ когато е ставало сѫдебното засѣдане по дѣлото;

2) съставътъ на съда;

3) званието, името, прѣзимето или прѣкорътъ и годините на подсѫдимий, а ако тѣ сѫ нѣколцина, тогаъ на всѣки отъ тѣхъ;

4) сѫщността на присъдата.

Чл. 479. Незабавно подиръ подписването на резолюцията, сѫдииятъ се връщатъ въ стаята на засѣдането, и прѣсъдателъ я обявява чрѣзъ гласно прочитание.